

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΖ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 735²

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
Σάββατο 27 Ἰανουαρίου 2018 (Νοέμ. 2000)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ὁ ἀναμορφωτής

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἑορτάζει ὁ κορυφαῖος τῶν ἱεροκηρύκων ὅλων τῶν αἰώνων· ἑορτάζει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος.

Πολλές εἶνε πλευρές, ἀπὸ τίς ὁποῖες μπορεῖ νὰ ἐξετασθῇ ἡ ζωὴ καὶ τὸ κήρυγμά του. Μία πλευρὰ θ' ἀναπτύξω στὴν ἀγάπη σας. Καὶ αὐτὴ εἶνε· **Χρυσόστομος ὁ ἀναμορφωτής.**

Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος ἤθελε τὴν κοινωνία ἰδεώδη. Μιὰ κοινωνία, στὴν ὁποία νὰ ἐπικρατῇ ἀπολύτως τὸ θέλημα τοῦ οὐρανοῦ πατρός, μιὰ κοινωνία βασιλεία τοῦ Χριστοῦ. Δὲν ἔλεγε ὅπως ἀκοῦς σήμερα· Ὡχ ἀδερφέ, ἐγὼ θὰ διορθώσω τὸ Ῥωμαῖκο;... Πίστευε ὅτι, καὶ ἓνας ἀκόμη ἄνθρωπος, ὅταν μέσα του ἔχη φωτιά, μπορεῖ νὰ συντελέσῃ στὴν ἀνόρθωσι τῆς κοινωνίας. Καὶ **ἀγωνιζόταν χωρὶς ὑποχωρήσεις καὶ συμβιβασμούς.**

Ὅπλο του ἦταν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ ρομφαία τοῦ πνεύματος. Ἔκανε καλὴ διάγνωσι καὶ ἄρχισε θεραπεία. Ὅχι ἀπὸ τὰ φύλλα καὶ τὰ κλαδιά· βρῆκε τίς **ρίζες τῆς κοινωνίας**, καὶ ἐστράφη πρὸς αὐτές. Καὶ ποιές εἶνε οἱ ρίζες;

● Εἶνε πρῶτον ἡ **ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**. Ἀπὸ κεῖ ἄρχισε ὁ Χρυσόστομος. Πίστευε, ὅτι ὁ γάμος εἶνε μυστήριον, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἐνώνει ἄνδρα καὶ γυναῖκα δὲν εἶνε τὰ κούφια λόγια, τὸ σωματικὸ κάλλος, τὸ χρῆμα, ἀλλὰ ἡ ἀρετὴ.

Οἱ περισσότεροί νεοὶ κοιτάζουν νὰ βροῦν πλοῦσια νύφη· ὄχι «εὐτροπον», λέει, ἀλλὰ «εὐφορον» γυναῖκα. Ἐκεῖνος ἦταν **ἐναντίον τῆς προίκας**, ἐναντίον τῶν προικοθηρῶν, ἐναντίον τῶν ἐθίμων ἐκείνων ποὺ μετατρέπουν τὸ μυστήριον τοῦ γάμου σὲ ἐμπορικὴ πρᾶξι.

Ἦταν ἀκόμα **ἐναντίον τῆς παρατεταμένης μνηστείας**. Ἀποφάσεις, λέει, νὰ παντρέψῃς τὴν κόρη σου; Γρήγορο γάμο! Τὰ ἀρραβωνιάσματα ποὺ βαστᾶνε μῆνες καὶ χρόνια δὲν εἶνε καλά. Τὰ ἔμπα - ἔβγα εἶνε τοῦ διαβόλου.

Ἔστρεψε ἐπίσης τὴν προσοχὴ του στὴν **ἀνατροφή τῶν παιδιῶν**. Δὲν θὰ σὲ ὀνομάσω μάνα, λέει, γιὰτὶ γεννᾷς. Γεννοῦν καὶ τὰ ζῶα. Θὰ σὲ ὀνομάσω μάνα, ἂν αὐτὸ ποὺ γέννησες τὸ κἄνης ἄγγελον, ἂν τὸ παιδί σου τὸ μάθῃς νὰ κἄνη τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ ἡ πρώτη λέξι ποὺ θὰ πῆ νὰ εἶνε «Θεός».

Καὶ κάτι ἄλλο. Μέσα ἀπ' τὸ σπίτι πολλὰ μποροῦν νὰ λείψουν. Ἐκεῖνο, λέει, ποὺ **δὲν θέλω νὰ λείπῃ ἀπὸ κανένα σπίτι** εἶνε τὸ **Εὐαγγέλιον**. Ὅχι ἀπλῶς χρυσοδεμένο στὶς εἰκόνες, ἀλλὰ κάθε βράδι ἀνοίξετε καὶ διαβάστε μιὰ σελίδα καὶ προσπαθῆστε νὰ τὰ ἐφαρμόσετε. Ὅπου διαβάζεται καὶ ἐφαρμόζεται Εὐαγγέλιον, ἐκεῖ διάβολος δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ.

● Δὲν φτάνει ὁμως νὰ προσπαθοῦν μόνο ἡ μάνα καὶ ὁ πατέρας, πρέπει νὰ βοηθήσῃ καὶ ἡ **ΚΟΙΝΩΝΙΑ**. Ἄλλὰ ἡ κοινωνία διαφθείρεται. Καὶ τὸ πιὸ εὐαίσθητο μέρος τῆς κοινωνίας εἶνε τὰ παιδιά. Δυὸ πράγματα προσέξτε στὰ παιδιά· τὰ αὐτάκια τους καὶ τὰ ματάκια τους.

Τὴν ἐποχὴ τοῦ Χρυσοστόμου ὑπῆρχαν θέατρα. Ἐκεῖ γυναῖκα ἀμαρτωλὰ χόρευαν ἀνήθικους χορούς. Τί κηρύγματα ἔκανε **κατὰ τῶν θεάτρων καὶ τῶν χορῶν!** Θὰ μείνῃ ἱστορικὸς ἐκεῖνος ὁ λόγος ποὺ εἶπε· «Ὅπου χορός, ἐκεῖ διάβολος».

Μιὰ ἄλλη πληγὴ τῆς κοινωνίας ἦτο ἡ **πλεονεξία** καὶ φιλαργυρία. Αὐτὴ, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, εἶνε «**ρίζα πάντων τῶν κακῶν**» (Α' Τιμ. 6,10). Πόσο ἀγωνίστηκε ὁ Χρυσόστομος! Οἱ πλούσιοι ἀκόμα καὶ τὰ ἀγγεῖα τῆς νυκτὸς τὰ εἶχαν ἀπὸ χρυσάφι. Ὅταν τὸ ἔμαθε αὐτό, μίλησε σκληρά. Προειδοποίησε, ὅτι θὰ γίνῃ σεισμὸς στὴν Ἀντιόχεια· καὶ ὄντως ἔγινε. Πάνω στὴν προσπάθειά του νὰ ξεριζώσῃ τὴ φιλαργυρία, λέει κάπου· Ξέρετε πότε θὰ πάψῃ τὸ κακὸ στὸν κόσμον; ὅταν ὅλοι πάψουμε νὰ λέμε τὸν κατηραμένο λόγο «Αὐτὸ εἶνε δικό μου, αὐτὸ εἶνε δικό σου». Τὰ πάντα κοινά!

● Στράφηκε καὶ πρὸς τὸ **ΚΡΑΤΟΣ**. ἤρθε σὲ σύγκρουσι. Ἄπ' ἐδῶ ἀρχίζει τὸ δράμα του. Πίστευε, ὅτι ὁ ἄρχοντας πρέπει νὰ ἔνε φύλακας τοῦ δικαίου καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Μ' αὐτὰ τὰ δύο σταθμὰ ζύγιζε τοὺς ἄρχοντες. Ἡ ζυγαριά του ἦταν δίκαιη, καὶ τὸ ἀπέδειξε. Λέει κάπου· Ἄν ὁ ἄρχοντας δὲν εἶνε φύλακας τοῦ δικαίου, τότε εἶνε χειρότερος ἀπὸ ἓνα ληστή· γιατί ὁ ληστής κάνει μικρὸ κακό, ἐνῶ αὐτὸς ποὺ ἔχει ἐξουσία κάνει μεγάλο κακό.

Στὴν Ἀντιόχεια μεσολάβησε **ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων**. Στοὺς δρόμους εἶχαν ἀγάλματα ποὺ παρίσταναν τὸ βασιλιά καὶ τὴ βασίλισσα. Μία μέρα ὁ λαὸς ξεσηκώθηκε, δὲν μποροῦσε ν' ἀντέξῃ τὴ φορολογία· ἔσπασαν τὰ ἀγάλματα τοῦ αὐτοκράτορα. Τότε ὁ Θεοδόσιος διέταξε καὶ περικύκλωσαν τὴν πόλι. Συνέλαβαν χίλια περὶ φτωχαδάκια καὶ τὰ ῥριξαν στὰ μπουντρούμια. Θρῆνος καὶ κοπετός· ἔκλαιγαν μανάδες, γυναῖκες, οἱ πάντες. Καὶ ἐνῶ ἦταν ἔτοιμοι νὰ τοὺς ἐκτελέσουν, στάθηκε μπροστὰ ὁ Χρυσόστομος μὲ τοὺς καλογήρους του καὶ εἶπε· Θὰ πατήσετε πάνω μας, μὰ δὲν θὰ σᾶς ἀφήσουμε νὰ ἐκτελέσετε τὰ φτωχαδάκια· ἐκτελέστε ἐμᾶς... Καὶ ζήτησε χάρι, ν' ἀναβάλουν γιὰ ἓνα μῆνα τὴν ἐκτέλεσι. Μέσα στὸ μῆνα ὁ Χρυσόστομος κίνησε γῆ καὶ οὐρανὸ, καὶ τοὺς ἔσωσε. Τότε ἀνέβηκε στὸν ἄμβωνα καὶ ἔκανε εἰκοσιμία (21) ὁμιλίαι, μία κάθε βράδι. Παρηγόρησε καὶ ἐμψύχωσε μέσα στὴ φοβερὴ ἐκείνη δοκιμασία.

Ἄλλη περίπτωσι ποὺ ἦρθε σὲ σύγκρουσι μὲ τὴν ἐξουσία ἦταν στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅταν **ἤλεγξε τὴν ἀσέβεια τῶν ἰσχυρῶν**. Αὐτοκράτειρα ἦταν τότε ἡ Εὐδοξία. Μία Κυριακὴ ὁ Χρυσόστομος, καθὼς πῆγαινε στὴν ἐκκλησία, ὅταν πλησίασε στὸ ναὸ ἄκουσε «νταούλια». Πρῶι - πρῶι εἶχαν μαζευτῆ ὄλοι, ἄρχοντες, στρατηγός, ὑπάτος. Τί γινόταν; Ἔκαναν τὰ ἀποκαλυπτήρια μιᾶς προτομῆς. Εἶχαν φτειάξει χρυσὸ ἄγαλμα στὴν Εὐδοξία, γιὰ νὰ τὴν κολακεύσουν. Ποῦ νὰ κἀνὴ λειτουργία ὁ Χρυσόστομος! ἦταν ἀδύνατο. Ἀνέβηκε λοιπὸν στὸν ἄμβωνα καὶ ἤλεγξε δριμύτατα.

● Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα ἐνδιαφέρθηκε ὁ Χρυσόστομος· ἀλλὰ πολὺ περισσότερο ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴν ἀναγέννησι τῆς **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**, ποὺ τότε ἦταν σὲ ἀθλία κατάστασι. Τὰ κακὰ τοῦ κλήρου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦταν δύο, φιλαργυρία καὶ ἀνηθικότης. Ἐπάνω σ' αὐτὰ τὰ δύο ἔδωσε σκληρὸν ἀγῶνα.

Ὁ Χρυσόστομος ἤθελε, οἱ ποιμένες νὰ μπαίνουν στὸ μαντρί τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν θύ-

ρα. Ἡ δὲ θύρα εἶνε μία· **«ψήφω κλήρου καὶ λαοῦ»**. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐξελέγησαν ὁ ἄγιος Νικόλαος, ὁ μέγας Ἀθανάσιος, ὁ ἅγιος Σπυρίδων, καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Σήμερα ὁ δεσπότης ἐκλέγει τὸ διάκο, τὸν παπᾶ, τοὺς ἐπισκόπους, τὸν ἡγούμενο. Ὁ λαὸς ἀγνοεῖται. Ἐμεῖς πιστεύουμε σὲ μία ἀρχή· **ἐκ τοῦ λαοῦ, διὰ τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὸν λαὸν** οἱ ποιμένες. Κ' ἐγὼ θ' ἀγωνισθῶ μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, καὶ θὰ χαρῆ ἡ ψυχὴ μου ὅταν δῶ μιὰ **Ἐκκλησία ζῶσα καὶ ἐλευθέρα**.

* * *

Ἀγαπητοί μου! Ἡ δρᾶσις –εἶνε νόμος– προκαλεῖ ἀντίδρασι. Ἄμα δὲν πειράζης κανένα, εἶσαι καλός. Ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιο λέει **«Οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι»** (Λουκ. 6,26). Καὶ ἡ δρᾶσι τοῦ Χρυσοστόμου προκάλεσε ἀντίδρασι. **Ποιοὶ ἀντέδρασαν;**

Πρῶτα - πρῶτα ὅσοι ἠθελαν τὰ θέατρα καὶ τοὺς χορούς. Δεύτερον οἱ πλούσιοι, ποὺ τὰ κηρύγματά του γι' αὐτοὺς ἦταν φοβερὰ. Τρίτον οἱ γυναῖκες ποὺ ἀγαποῦσαν τὴν πολυτέλεια. Τέταρτον οἱ φαῦλοι κληρικοί. Πέμπτον οἱ γυναῖκες τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς. Ἐκτον οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας, ὁ αὐτοκράτωρ Ἀρκάδιος καὶ ἡ αὐτοκράτειρα Εὐδοξία. Δὲν σᾶς εἶπα ὅμως τίποτε. Ὅλους αὐτοὺς θὰ τοὺς νικοῦσε. Ἀλλὰ δὲν ἔπεσε γιὰ πολέμησε αὐτούς· ἔπεσε γιὰ πολέμησε τοὺς ἐπισκόπους! Τὸ λέει ὁ ἴδιος· **«Οὐδὲν δέδοικα ὡς ἐπισκόπους πλὴν ἐνίων»**, τίποτα δὲν φοβήθηκα ὅπως **τοὺς ἐπισκόπους** ἐκτὸς ἐλαχίστων.

Ἔτσι **τὸν συνέλαβαν**, τὸν πέρασαν ἀπέναντι στὴν Ἀσία, τὸν ὠδήγησαν μὲ τὰ πόδια πέρα ἀπ' τὸ Σαγγάριο, ἔφτασε στὴν Κουκουσὸ τῆς Ἀρμενίας. Ἐκεῖ ἔδωσαν νέα διαταγή, νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ Κόμανα. Εἶχε καταπονηθῆ.

Ἦταν παραμονὴ τοῦ Σταυροῦ. Δὲν μποροῦσε πλέον νὰ βαδίσῃ. Σὰν τὸ ὠριμὸ μῆλο ἔπεσε. Τὸν πῆγαν σ' ἓνα μικρὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Βασιλίσκου. Τὴ νύχτα ποὺ κοιμήθηκε εἶδε ὄραμα τὸν ἅγιο Βασιλίσκο νὰ τοῦ λέῃ· **«Ἀδελφὲ Ἰωάννη, θάρσει· αὔριο θὰ εἶσαι μαζί μας»**. Τὸ πρῶι ξημέρωνε 14 Σεπτεμβρίου. Σηκώθηκε. Ὅ,τι εἶχε, τὰ μοίρασε στοὺς φτωχοὺς. Ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Καὶ μετὰ, ὁ ἅγιος αὐτὸς ἐπίσκοπος, τὸ ἀηδόνι τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀθάνατος ἱεράρχης, **ἔκλεισε ἐκεῖ τὰ μάτια του**. Τὰ τελευταῖα του λόγια ἦταν· **«Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν»**. Καὶ μ' αὐτὰ ἡ ἄγία του ψυχὴ φτερούγισε στὰ οὐράνια, γιὰ νὰ εἶνε ἐκεῖ ἱεράρχης **«ὁσιος, ἄκακος, ἀμίαντος»** (Ἐβρ. 7,26), πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**